

Sziasztok, megint én vagyok!

Engedjétek meg, hogy bemutassam az anyukámat, Gomolyát! Ő az állatbemutató patkánytársulathoz tartozik. A társulat tagjai a rokonságunk különleges képességeit játsszák el az állatkertbe látogatóknak, de gyakran hívják őket idegen színpadokra is, vendégszereplésre. Póznákra másznak és köteleken egyensúlyoznak, miközben az óriás, aki a gondjukat viseli, arról mesél, hogy hogyan hódítottuk meg a világot.

Az anyukámnak ugyanolyan szép kék csuklyás a mintázata, mint nekem.

Az anyukámnak mi voltunk az első kölykei, és így is nagyon gondos szülő lett belőle. Mindig odafigyelt ránk, naponta többször is letisztogatott és megszoptatott bennünket. Amikor pedig nagyobbak lettünk, megmutatta nekünk, hogy ő milyen finomságokat szeret enni, hogy mi is megszeressük azokat. Arra is megtanított, hogy ne együnk meg mindent, ami finomnak tűnik, mert lehet, hogy bajunk lehet tőle. Meg is fogadom a tanácsát, így bár az alomtálunk nagyon jóízű, sosem nyelem le, amit kirágok belőle.

A gondviselő óriás is szokott játszani az alomtállal. Minden reggel, lefekvés után kiveszi a kalitkánkból. Bodza és Málna persze sokáig fennmaradnak, és amikor az óriás benyúl hozzánk, gyorsan a vállára másznak, hogy meglessék a játékot. Nemrég ez nekem is sikerült, de azt hiszem, jobban tettem volna, ha a kuckómban maradok. Egy nagy fehér tálhoz mentünk, ami fölé egy csillogó kígyó hajlott, és az olyan félelmetesen sziszegett, hogy be kellett menekülnöm az óriás ruhájába. Sok sziszegés után visszakaptuk az alomtálat tiszta rongyokkal, amibe mindjárt bele is költöztünk Málnával.

El kell, hogy dicsekedjek azzal is, hogy a bujkálós játék már egyre jobban megy. Rájöttem a játékszabályra: a szétszórt papírgalacsinokból minél többet bele kell gyűjteni a kis bebújós kuckóba. Nagyon élvezem, mert nem szeretem a rendetlenséget! Csak észrevettem, hogy nekem egyre szűkebb a kuckó bejárata. A lánytesóim persze nagyon jól beleférnek!

Elheverünk Bodzával a szépen letisztított polcunkon.

Figyeld meg!

Nálunk, vándorpatkányoknál a hímek jóval nagyobbra nőnek a nőstényeknél.

Tudod-e?

Mi, vándorpatkányok a látszattal ellentétben igyekszünk rendet tartani magunk körül, még akkor is, ha mások hulladékán kell megélnünk. Gondosan kibéleljük és rendben tartjuk az alvókuckóinkat, és attól távol végezzük el a dolgunkat, lehetőleg olyan helyen, ahová a többiek is kijárnak, hogy az ő kuckóik is tiszták maradjanak. A bundánk karbantartása különösen fontos a számunkra, akár a játék kellős közepén is nekiállunk tetőtől talpig végigtisztogatni magunkat, ha a szükségét érezzük.

Mentem aludni! Jó reggelt!